Cronika 2.346 New Edit Post 0 Delete Cache Theme support Live CSS Howdy, Draženka Franjić

Nemanja Savanović: "Moja baka nije dočekala da pronađu njenog sina. U Negoslavcima postoji zavjet šutnje i ne možeš im ništa"

Tihomir Savanović, nestali hrvatski branitelj /izvor: Facebook

Objavio: **Draženka Franjić** – 17/09/2023

U Domovinskom ratu na braniku Hrvatske stajalo je oko 10.000 branitelja srpske nacionalnosti. Jedan od njih bio je i vukovarski branitelj Tihomir Savanović, Nemanjin otac, koji se i danas poslije 32 godine vodi među nestalima.

Dok priča o ocu **Nemanja Savanović** bori se s emocijama. Iako je imao samo dvije godine kada se njegovom ocu **Tihomiru** gubi svaki trag te ga nije imao pravu priliku ni upoznati, **Nemanjin** životni cilj je pronaći njegove kosti i dostojanstveno ga pokopati.

Priče rata obilježi **Nemanjin** život. Ispunjen je životom kakav je živjela velika vukovarskih obitelji. Nemanjini roditelji upoznali su se u tvornici Borovo gdje su oboje radili. Rodila se ljubav no iako je Tihomir bio poznat kao tih, miran i povučen čovjek trebalo mu je puno upornosti da osvoji Nemanjinu majku. 99.-te godine oženili su se, a iste godine rodio se i Nemanja. Život bi im vjerojatno protekao mirno bez puno oscilacija, jer je Tihomir bio pravi obitelji čovjek koji je slobodno vrijeme provodio uz svoju obitelj i nogomet s prijateljima iz Hercegovačke ulice, da se nije dogodio rat.

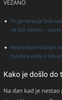

TEKST SE NASTAVLJA NAKON OGLASA

CHIT 2023., mjesto blisko susreta medicine i turizma koji se ne propušta

Sponsored by Widas

"Moj tata se uključio odmah na početku. Od rujna. u obranu Vukovara. Nije se dvoumio niti malo. Rekao je 'moje je domovina Hrvatska! i zato je nastradao i nestao. Medu prvima je uzeo pušku, branio našu državu, mene, sestru i ma kraju krajeva nad dom. Bio je na punktu 'plavi 4' na kraju Hercegovačke," kaže **Nemanja**.

Rat je Nemanja s majkom, bakom i sestrom proveo u izbjeglištvu, a onda su se vratili u Vukovar. Nije bilo lako jer Nemanjin otac je kao Srbin branio Hrvatsku, a Srbi na to nisu naišli gledali. *"Bio je tu trzavica, provokacija, pa i šutnjava,"* priča **Nemanja** i dodaje:" *Danas je sve to drugačije, i nekima sam i u dobrim odnosima, iako sam u Vukovaru išao u školu, igrao nogomet, odrastao. No, osjećam se i jesam Hrvat."*

Život se u Vukovaru opet nekako živi – kuće su obnovljene, grad nudi sve što čovjeku treba, no nekako u zraku se osjeti bol, nesplakane suze i ta silna potreba da se sazna gdje su nestali. I Nemanjina obitelj s nadom i zebnjom iščekuje hoće li u svakoj novoj pronađenoj grobnici pronaći kosti njihovog Tihomira. I tako 32 godine.

VEZANO

- Tri generacije bivši vukovarske obitelj Kovač. Dijed i otac igrali Kinala mučeni su u logoru, ali ono ne žele ovetu – samo pronaći djeda
- Nestankom bitnih nestao je dio njih – nepronalaskom bitnih postali su sjena na zemlji: Ovo je turobna priča o Hrvatima koji su zadnji atom snage uložili u pronalazak voljeni

Kako je došlo do toga da je među nestalima? Što se dogodilo?

Na dan kad je nestao priskočio je u spomoć dečkima koji su se nalazili na suprotnoj strani Hercegovačke ulice na punktu *'kvi'.* Prilikom napada na Borovo naselje skinuli su jedan tenk u kojem su vojnici JNA nosili 'Skorpione' – to vam je mali mitraljez. To je bilo cijenjeno ako im se uzme. Onda su on i **Zoran Šangut** otišli po te Škorpione, ne znajući da pri svakom napadu gađaju prati tenk. Ne znam jesu li uspjeli doći do Škorpiona, ali pješačiju JNA je zapucala na njih. **Zoran Šangut** je upao pobijeđ, a mog tatu su jako teško ranili – cijeli stomak mu je bio prosut i dobio je u ruku. Ipak, uspio se dovuć do jedne trešnje, dok je jedne njive gdje je bio napad, a **Zoran Šangut** se vratio na poležaj gdje su bili naši, **Fred Matić** i ostali. Pitao ga je gdje je Ćiro i on je rekao što je bilo i **Matić** je uspio izvući mog oca takvog ranjenog,

Odveden je u bolnicu i jako dobro je operiran. Znam da je bio dijelom i da je bio živ kad su uši JNA i četnici u bolnici. Njega su izvukli i tu mu se gubi svaki trag. Po nekim mojim informacijama, on se vodi da je na Ovčari – tamo mu se vodi ime – i vodi se da je u tom Šestom autobusu, ali kako sam nešto istraživao, gospođa **Tanja Bjelobrajdić** mi je rekla kako postoji jako velika mogućnost, s obzirom da je bio teško ranjen i nisu ga mogli unijeti u autobus na nosilima, da su ih unijeli u kamione i da su ih odvezli u Negoslavce i tamo pogubili. Dosta naših ranjenika su tako pogubili u Negoslavcima.

Prateći trag nestalih kroz ovaj moj projekt uvijek se nekako vraćamo na Negoslavce. Saznajem da je u Negoslavcima bio doslovno pokolj.

Negoslavci su zloglasno selo zato što je tamo bila komanda i od tamo se vodio svaki napad na Vukovar. Iz Negoslavaca su kretali svi napadi i naređenja. Ja vam kažem da tamo ima ljudi koji znaju tko je bio, ali ne žele reći. Oni imaju zavjet šutnje i ne možeš im ništa. Na kraju krajeva, možete vidjeti kakva nam je ta država kada je s njima u vlasti.

Jeste li ikada otišli u Negoslavce da se raspitate za svog oca Tihomira?

Čitao sam VaŠ intervju s mojim prijateljem Igorom Koračem, nekako se i meni okrenše ježadze i jednostavno ne bi imao hrabrosti. Zapravo, imao bi hrabrosti, ali ne znam bi li to bilo pametno. Kako se kaže, bolje bih se tamo ići uopće išta pitati.

Bojali bi se za svoj život?

Može se tako reći. Ne znamo mi što su oni u stanju

Gdje ste bili Vi, Vaša sestra i mama kada je zapucalo?

Bili smo u podrumu kuće do te naše obiteljske kuće. S nama je bila i moja baka, tatina mama. Izašli smo autobusima iz Vukovara. Moj tata se, prije nego su pukle veze, znao ćuti s mamom preko motorole. Početkom desetog mjeseca dođao je u selo Vlškovce kod Đakova, gdje smo mi bili u prognaniju. Dođao je sa svoja dva suborca vidjeti mene, sestru, mamu i baku.Bio je preko vikenda i vratio se na bojište. Mama se od tada više nije čula s njim.

Pričala je sestri i meni kako je bilo strašno u toj kući gdje smo bili u podrumu. Po noći je prelazila cestu da nam donese vodu, a vani vile nije bilo mraka koliko su granate sve osvjetljavale. Kad smo u autobusima išli iz Vukovara mama me držala, baka sestru, a granate su padale oko nas. Pucala su stakla i padala po nama.

Vi tražite svog oca i ne odustajate…

Nikad. Dokle god sam živ. Najvažnije mi je da ga nađem i dostojanstveno pokopam.

Svi tražite isto, da dostojno pokopate svoje najmilije.

Da. I istinu o našim nestalima. Mojoj mami puno znači da se pronađe moj tata i da se pokopa pored njega, ali još vije je znaštito mojoj baki koja je umrla, a da nije uspjela pokopati svog sina. Nažalost, nije dočekala da ga pronađu.

O čemu razmišljate kada prolazite kroz Negoslavce?

Pogledam sa strane i pomislim možda su ga tu ubili. Možda su ga tu zakopali. Možda su ga u kanal bacili. Možda su ga bacili u Dunav.

Kako danas izgleda Vaše traženje oca?

Sad mi je sve bazirano na Ministarstvu branitelja i aktivni sam Član Udruge djece poginulih i nestalih, pa preko njih uvijek nešto pokušavamo. Na početku su mama i baka tražile tatu, Zak su i pisale članke u novinama, mislim da je bila uključena i beogradska televizija na kojoj su se vrtjeli pozivi za informacije o tati. I u Areni je bilo… Čak je majka išla i kod najpoznatije vidovnjakinje, ali ništa.

Imate li vjeru u državu i nakon toliko godina da će pronaći Vašeg oca?

Ako Covjek nema vjeru u svoju državu onda ništa u životu ne vrijedi. Nisam izgubio vjeru. Uvijek imam nadu kada se pronađe neka grobnica, pogotovo sam imao kada je pronađena Šarviz Dola.

Najstrašnije mi je pred 18.11., pred sjećanje na Žrtvu Vukovara. Onda mi je jako, jako teško. Onda mi baš naviru misli gdje bi mogao biti, ako je živ što sad radi… ja se nadam, ali ne vjerujem da je živ. Iz godine je prošlo, da je živ on bi se već javio.

Iskreno se nadam da će naša država napraviti sve što je u njenoj moći da se pronađu naši najmiliji, da imamo gdje doći na grob i da imamo gdje svijeću zapaliti i na kraju krajeva da i mi nađemo svoj mir.

Tekst je objavljen u sklopu projekta podcanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena autora.

OZNAKE Domovinski rat Nemanja Savanović Nestali Nestali branitelji Tihomir Savanović

Podijeli

Draženka Franjić

Kaufland

Kaufland

VIŠE S WEBA

Bit ćete bez duga za 5 dana nakon što ovo pročitate

Ogas

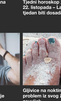

Tjedni horoskop za razdoblje od 22. listopada – Lavovima će Ipsen biti dosaden

Ogas

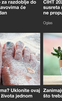

CHIT 2023., mjesto blisko susreta medicine i turizma koji se ne propušta

Ogas

Virtualna stvarnost: 15 mogućnosti VR tehnologije

Ogas

Gljivice na nokšima? Ukloniti ovaj problem iz svog života jednom zauvijek

Ogas

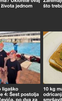

Zaneraju vas sukulenti? Evo sve što trebate znati!

Ogas

U Osaku uređeno ljupko natpovrće Pepija 4: Šest postulata za Danila Kovačevića, po dva za Eu Srkan i Roka Kovačevića

Ogas

Ripatite se bokova i cellulita osam novom metodom

Ogas

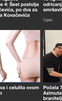

10 kg manje bez vježbanja i odricanja, mažte sto žalite i smršavite!

Ogas

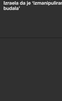

Komisi poručio veleposlanici Izraela da je 'lamanjudirana budala'

Ogas

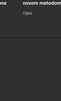

Pušta 7. sezonu pub trče igre v Azimuts: 1. kolo sastavili branitelji nakova

Ogas

Sponsored by Widas

POVEĆAJ SNAGU TVOJEG ŽELUDCA

Pepsi Max Pepsi 7 Pepsi Max 0,33 L

Pepsi Max kutija (pakiranje) BELLA TRAILA EKO 0,6 kn

199,99 kn 1.506,13 kn

SUPER CENA

PRVOK

POLICA OSIGURANJA DOK SI REKAO HOK

ZELIM OSIGURATI I ZAKONSKI

HOKdigital

Novi M9 uređaj sveznalja digitaloznika

+6 072 32 12 12 info@medical.hr www.medical.hr

Medical

Štitnjača - bolesti i liječenje Poli

Štitnjača - bolesti i liječenje Poli

Najbolji dokaz da kotači istine ne znaju za kočnice lažli.

IMPRESSUM

Kontakt: uredništvo@cronika.hr

Glavni urednik: Draženka Franjić

© 2019 Cronika.hr

KOLAČIĆI i politica privatnosti